

En og Firsindstyvende Møde.

Mandagen den 24de Mai Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget Exemplarer af et af den nævnte Minister i Folkethinget fremsat Lovforslag. De modtagne Exemplarer ere ombelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Expropriation af Grund til en Udvidelse af Horsens Jernbanestation.

(Lovforslaget findes i Tillæg A).

Sagenfattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 34 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov om extraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872.

(Lovforslaget findes i Tillæg A).

Sagenfattes under Forhandling.

Møgen: Som ærede Medlemmer ville se, gaar det foreliggende Lovforslag ud paa at give et Tillæg til Loven om extraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872. Denne Lov er jo fremkaldt ved de eiendommelige Forhold, der skuldes Bestemmelserne i Fredstraktaten af 1864, Art. 19, hvorefter jo de Personer, der paa Rationens Tid havde Indfødsret, bevare den baade i Kongeriget og Hertugdømmene. Derved er der fremkommet et Indbegreb af Personer, som have Indfødsret, men ikke noget Fødested indenfor Kongeriget og som følge deraf heller ikke noget For-

førgelses hjem, forinden de i Dverensstemmelse med Lovgivningens Regler have erhvervet et saadant, og disse Regler ere usædvanlig strenge for deres Bedkommende, forsaavidt som der kræves et Ophold af 15 Aar i en Kommune til at erhverve saadant. Dette uheldige Forhold har nu Lov af 9de Marts 1872 søgt at raade Bod paa ved at give Afgang til Opnaaelse af Hjemsted og Hjemstedsbevis, forinden disse Betingelser ere fyldbesgjorte. Men denne Lov omfatter dog kun et vist Indbegreb af Personer, nemlig ifølge § 1 alle dem, som have benyttet den Ret til at vælge Undersaatsforhold, som efter Fredstraktatens Artikel 19 er forbeholdt Personer i et Lidsrum af 6 Aar. Dernæst er der vel i § 2 givet en videre Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til at meddele Andre Hjemstedsbeviser, men efter hvad vi hørte af den høitærede Indenrigsminister under Forespørgslen, anser Ministeriet sig kun for berettiget til at anvende den i Dverensstemmelse med de i Udvalgsbetænkningen udtalte Forudsætninger, hvor efter den altsaa kun vil kunne finde Anvendelse paa dem, der vel i Realiteten i Løbet af det paagjældende Lidsrum have tilkjendegivet den Hensigt vedblivende at ville staa i dansk Undersaatsforhold, men som ikke have foretaget de til dette Diemed fornødne formelle Skridt. Smidlertid vil det jo dog kunne tænkes, at der kommer til at foreligge Forhold, hvor Billighed kræver, at den Afgang til Erhvervelse af Hjemstedsbevis, som Lov af 9de Marts 1872 hjemler, bør indrømmes Andre end de Personer, som der er Spørgsmaal om i den citerede Lov. Lad os antage, at senere Personer, som ere i Besiddelse af Indfødsret, og som for Exempel i Løbet af de i Artikel 19 ommeldte 6 Aar vare i en meget spæd Alder, saa at der ikke for deres Bedkommende kunde være Spørgsmaal om Benyttelse af Artiklens Bestemmelse, senere ønske at skifte Stat, og de saa altsaa efter at være løste fra Forbindelsen med den ene Stat indtræde i underfaatligt Forhold til den danske Stat, saa vilde der formentlig ogsaa være Grund til at behandle dem efter Omstændighederne i Dverensstemmelse med Lovens Regler. Det Hovedhensyn, som i saa Henseende maa gjøres gjældende, er, at disse Personer ere Indfødte, at det er Personer, hvem vi altsaa i alle andre Retninger indrømme den mest fortrinlige Retstilling og yde alle de Goder, som Staten overhovedet tillægger Borgerne. Hvorfor skulde vi da ikke ogsaa give dem Afgang til Erhvervelse af Førgelses hjem her i Riget? Det er fra denne Betragtning, at vi ere gaaede ud, og det er derfor, at vi ved det foreliggende Lovforslag have ment at burde udvide Agangen til Erhvervelse af Hjemstedsbevis. Men paa den anden Side have vi dog tillige villet gjøre Betingelserne for Erhvervelsen saa